

[Søren Jensen (Hasseris).]

udvalget enighed om at indstille, at man skulle søge at få disse præparater fritaget for receptpligt. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han kan sige noget om, hvorvidt der er gjort noget her. Det er jo såre simple og uskadelige præparater, der er tale om, og vi ved, at apoteket er et dyrt led i denne forbindelse.

Jeg skal nøjes med på venstres vegne at tilsige en interesseret behandling af det fremsatte lovforslag.

Erik Hansen: Under debatten her i tinget for snart 3 år siden om dyrlægelovgivningen var vi nogle, der rejste spørgsmålet, om det var rimeligt bare at forlænge loven uændret i 2 år. Venstres ordfører, hr. Søren Jensen (Hasseris), og jeg bad dengang om at få gennemført et udvalgsarbejde omkring lovgivningen, og dette udvalgsarbejde har nu fundet sted. For så vidt synes jeg nok — jeg har ikke haft nogen indflydelse på udvalgets sammensætning — at det har været en lille smule, skal vi sige snævert. Der har været, om jeg så må sige, et underskud af praktiske folk i udvalget. Det følte også en lille smule skævt, at kun halvdelen af os, der bad om at få sagen til udvalgsbehandling, kom med i udvalget, idet kun hr. Søren Jensen (Hasseris) blev placeret i udvalget.

En anden ting, som jeg også gerne her vil knytte et par bemærkninger til, er den, som tidligere har været til debat her i det høje ting, om man ikke i lighed med andre områder inden for den akademiske uddannelse kunne gøre brug af mellemteknikere for at spare dem, der havde en dyr uddannelse, til opgaver, som lagde beslag på hele deres uddannelsesspekter. Vi drøftede dengang, om man kunne åbne mulighed for at placere mellemteknikere på forskellige områder, og her ser man så i betænkningen, at man på en lang række områder om ikke fuldt ud accepterer, at der skal placeres mellemteknikere på området, så dog peger på, at det nok er en af de muligheder, som bør undersøges.

Der nævnes i betænkningen — og det er jo det, der åbnes mulighed for i lovforslaget — at man inden for levnedsmiddelkontrollen kunne bruge mellemteknikere, og her peger man, så vidt jeg husker, specielt på, at det til det levnedsmiddeltilsyn, som bl. a.

skal finde sted i butikkerne, vil være rimeligt at bruge en arbejdskraft med en mindre lang uddannelse end den sædvanlige for veterinærerne.

Man peger endvidere på, at der kan være mulighed for at placere mellemteknikere på samme måde, som vi har de såkaldte trikin-kontrollører og tilsynsassistenterne på andre felter ved kontrollen på slagterierne, såvel på svineslagterierne som på fjerkræslagterierne. Jeg synes i og for sig, at det er en rimelig løsning, og det er i et vist omfang en opfølgning af de problemer, som vi rejste under debatten for nu snart 3 år siden.

Jeg er lidt forbavset over, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Buchart Petersen, her på socialdemokratiets vegne giver udtryk for en vis betænkelse — sådan måtte jeg opfatte det — ved, at udvalget har afgivet sin betænkning, endnu inden vi havde taget stilling til medlemskab af fællesmarkedet. Jeg vil i den anledning, for at der ikke siden hen i udvalgsarbejdet skal komme til at eksistere nogen misforståelser, gerne spørge hr. Buchart Petersen, om det er hans opfattelse, at såfremt vi gennemfører en ændring her i dyrlægelovgivningen, vil den senere hen kunne blive underkendt af instanser i fællesmarkedet, som vi skal samarbejde med på andre områder. Når jeg nævner det specielt over for hr. Buchart Petersen, er det, fordi det er en farlig tendens, han er inde på. Det vil sige, at alle de undersøgelser, alt det materiale, som vi har lagt på bordet på forskellige områder før folkeafstemningen den 2. oktober, måtte anses for at være, skal vi sige mindre aktuelt, måske endog fejlagtigt. Det åbner, må jeg uvilkårligt sige, ganske alvorlige perspektiver, som jeg synes det vil være rimeligt at afkræve hr. Buchart Petersen en redegørelse for.

En anden del af dette lovforslag er forslaget om en liberalisering af dyrlægeopgaver. Herom skal jeg ikke sige mange ting, for det er tidligere nævnt bl. a. af den konservative ordfører, hr. Niels Ravn, at det er en liberalisering af lovgivningen, som vi på et eller andet tidspunkt måtte se hvad vi kunne få ud af. Jeg er enig med hr. Niels Ravn i, at måske netop dette stk. 4 i § 7 a må give anledning til nogle undersøgelser under det udvalgsarbejde, som skal finde sted. Jeg tror, det er nødvendigt. Men jeg må nok sige